

[Finansministeren]

og for sig gerne vende rundt til et positivt til-sagn og så sige tak for det, og så kan jeg garantere for, at Socialdemokratiet vil blive inviteret til grundige forhandlinger, lige så mange og lige så lange, som der er behov for, for der er intet, vi hellere vil, end at denne debat kan munde ud i et ønske om, at Socialdemokratiet bliver bragt i en situation, hvor det kan stemme for næste års finanslov. Det vil vi arbejde for. Det vil vi invitere til forhandlinger om. Der skal ikke være nogen som helst misforståelser. Det skal Socialdemokratiet have chancen for.

Peter Brixtofte (V):

Indledningsvis vil jeg takke statsministeren for en inspirerende og klar redegørelse for Danmarks aktuelle status. Statsministeren kan med rette være stolt af de resultater, som hans regering har opnået i de første 8 ¾ år. Der er meget at bygge på, som lover godt for fremtiden. Danmark har i dag en bemærkelsesværdig stærk økonomi. Da hr. Poul Schlüter blev statsminister i 1982, havde Danmark et drønende valutaunderskud. I dag har vi et stort overskud.

I 1982 voksede priser og lønninger med 10–12 pct. om året, mens inflationen i dag ligger omkring 3 pct. I 1982 nåede lånerenten op over 20 pct., mens den i dag ligger under 10 pct., og der er udsigt til et yderligere rentefald. I 1982 udgjorde statens underskud omkring 50 mia. kr., og det svarer i dagens penge til ca. 100 mia. kr. I dag er vi alle, regering som opposition, bekymret over et underskud på 36 mia. kr., dvs. en tredjedel af underskuddet fra den forrige regering. Ja, der er virkelig sket noget siden 1982.

Når dette er sagt, er der også grund til at understrege, at alt i dag ikke er lyserødt. På et par punkter er situationen desværre ikke blevet bedre nu i forhold til 1982. Det gælder arbejdsløshed og skattetrykket. Selv om der er skabt 150.000 nye job fra 1982 til i dag, har det ikke været nok til at forhindre, at antallet af arbejdsløse fortsat ligger omkring 280.000 personer. Skattetrykket i Danmark er fortsat alt for højt. Danskerne lever formentlig under verdens højeste skattetryk. En stor arbejdsløshed og et højt skattetryk er kedelige kendsgerninger i dansk økonomi, som Venstre ønsker at komme til livs. Men når alle økonomiske kendsgerninger lægges sammen, er Danmark en stærk økonomi, ja, faktisk en af Europas stærkeste øko-

nomier. Det er derfor ikke underligt, at Danmark vinder anerkendelse i udlandet, at kronkursen ligger urokeligt fast i forhold til D-marken, og at vor rente og inflation er på vej ned under de tyske tal. Ingen, selv ikke regeringens argeste modstandere, kan løbe fra denne virkelighed.

Når jeg indledningsvis tog udgangspunkt i de første 8 ¾ år med hr. Poul Schlüter, er det helt bevidst, for KV-regeringen har kun eksisteret i et halvt år og kan derfor naturligvis ikke tage æren for disse resultater. Når dansk økonomi klarer sig så godt, at ungdommen igen kan se fremtiden i møde med forventning om fremgang og tryghed, skyldes det et godt stykke politisk arbejde gennemført først af firkløverregeringen og dernæst af VKR-regeringen. De resultater, som nu træder frem i fuldt lys, er skabt af den politik, som Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre har været med til at bære ansvaret for. Derfor vil Venstre i dag blot for en ordens skyld minde om, at overskuddet på betalingsbalancen, den lave inflation og den lave rente er skabt af den politik, som bl.a. hr. Niels Helveg Petersen, hr. Erhard Jakobsen og hr. Kofod-Svendsen har været med til at bære igennem som medlemmer af hr. Poul Schlüters regering.

Men nu har vi jo en KV-regering, og de resultater, der er skabt i de første seks måneder, er slet ikke så ringe endda, sådan mildt sagt. KV-regeringen lovede fra starten at formidle et samarbejde i Folketinget, og det er lykkedes til fulde. Der er således ikke et eneste parti i Folketinget, der ikke har deltaget i betydningsfulde forlig, alle har været med, og alle partier har på hver deres måde ydet et positivt bidrag til et samarbejdende folkestyre. Det gælder også Socialdemokratiet, der af naturlige årsager er skuffet over, at den flotte fremgang ved valget ikke førte til regeringsmagten. Skuffelsen kan alle godt forstå, og derfor er det da rosværdigt, at partiet godt vil deltage i nogle forlig alligevel og trods alt. Men dér, hvor det bliver svært, er at hive Socialdemokratiet med til afgørende strukturændringer i det danske samfund. Venstres fru Hanne Severinsen har netop været nede og ordne valget i Nepal og kan derfor berette, at der bl.a. bruges dyr som symboler på partierne i stedet for bogstaver. Hvis vi skulle indføre det samme i Danmark, er jeg slet ikke i tvivl om, hvilket dyr Socialdemokratiet skulle anvende. Det skulle være snegen.